

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж1.811/11
08.11.2011. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Снежане Кецман председника већа, Љиљане Влајковић Смук и Драгане Штрбац, чланова већа, у правној ствари тужиоца **П. С.** из М., кога заступа А. К., адвокат у Б. П., против туженог **ЈП ПТТ С.**, Радна јединица „Н. С.“ из Н. С., коју заступа Д. К. по пуномоћи, ради поништаја решења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Општинског суда у Бачкој Паланци посл. бр.П1.935/06 од 05.12.2007.године, након одржане расправе пред другостепеним већем 08.11.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба туженог **СЕ ОДБИЈА**, пресуда Општинског суда у Бачкој Паланци посл.бр.П1.935/06 од 05.12.2007.г. **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом усвојен је тужбени захтев и поништено решење туженог од ..... године којим је тужиоцу престао радни однос и отказан Уговор о раду бр..... од .....г., тужени обавезан да тужиоца врати у радни однос на исто или слично радно место као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 78.950,00 динара.

Против првостепене пресуде благовремену, дозвољену и потпуну жалбу улаже тужени са свих разлога предвиђених одредбом чл.360 ЗПП-а и предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће тужбени захтев бити одбијен или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Жалба туженог није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, а пазећи при томе по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361 ст.2 тач.1,2,5,7 и 9 ЗПП-а, на правилну примену материјалног права, сходно одредби чл.372 ст.2 ЗПП-а, овај суд налази да је првостепена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање које је допуњено сагласно решењу Врховног Касационог суда чињеницама у току поступка пред овим судом, да је материјално право правилно примењено због чега је применом одредбе чл.375 ЗПП-а првостепену пресуду ваљало потврдити.

У току првостепеног поступка и поступка пред овим судом је утврђено да је тужилац био у радном односу код туженог на радном месту достављача ПТТ пошиљки од .....г. па све до доношења решења о престанку радног односа и отказа уговора о раду од .....г. Побижаним решењем тужиоцу се ставља на терет да је учинио повреду радне обавезе из чл.10 тач.8 уговора о раду, јер пре одласка на годишњи одмор 20.04.2004.г. корисницима ПТТ услуга није уручио рачуне којима је био задужен, да их је спаковао у две пластичне торбе које је оставио у бифеу на „Зеленој пијаци“, а које је пронашао његов колега, чиме су се стекли услови за отказ уговора о раду у смислу чл.101 ст.1 тач.3 и 4 Закона о раду („Сл.гласник РС“ бр.70/01). Пре него што је донео спорно решење, тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, а затражено је и мишљење синдиката.

Тужилац је имао проблема са употребом алкохола и у вези тога често је упозораван од стране претпостављених на интервенцију туженог тужилац је започео лечење код туженог, који је имао организовану службу за пружање помоћи запосленима који су зависни од алкохола. Тужилац је неколико пута у току 2002.г. одлазио на контроле и лечења, а према извештају од 18.03.2002.г. је констатовано да је тужилац способан привремено за рад на пословима на којима ради. Према последњем извештају лекара од 20.12.2002.г., након чега је тужилац прекинуо лечење, тужилац минимизира своје тегобе, труди се да се прикаже у што бољем светлу, некритичан је у односу на своју болест. Тужилац је особа зависна од алкохола, те првостепени суд сматра да није могао да схвати значај свога дела у вези спорног догађаја због кога му је престао радни однос код туженог. Тужилац никада није успоставио апстиненцију и у периоду од прекида лечења па до критичног догађаја узимао је мање количине алкохола па је могао своје послове обављати колико-толико, јер је имао део сачуване личности која му је давала сигнале да свој део посла мора да одрађује. Како је болест све више узимала маха, а то има за последицу стварање поремећаја личности, јер је тужилац под утицајем алкохола постао некритичан немајући увид у своје стање, што је довело до догађаја који је довео до престанка радног односа. Тужилац припада групи токсикоманског алкохолизма.

Код тужиоца се ради о хроничном алкохолизму. Токсикомански алкохолизам подразумева стално и перманентно коришћење алкохола у народу познат као израз никада пијан и никада трезан. Токсикомански алкохолизам припада болести зависности зато што алкохол улази у метаболизам и у том стадијуму врло је ретко могуће самоизлечење и потребна је стручна помоћ да би дошло до апстиненције или прекида узимања алкохола. Ово стање алкохолисаности лаици не карактеришу као пијанство пошто је таква особа у стању да функционише, опходи се са околином, орјентисан у сва три правца и врло често у стању да свакодневне обавезе солидно извршава. До драстичног погоршања долази онда када ово стање наруши прекомерно узимање алкохола и када се одступи од неког стандарда мењањем уобичајене дозе пића као и

врсте пића, неко акутно погоршање општег телесног здравља или физичка или психичка исцрпљеност што се управо десило код тужиоца. Претходне вечери тужилац је попио већу количину алкохола, није спавао, није узимао храну, а у јутрашњим часовима дошао на посао и осећао мамурлук који је класичан за ово стање па је свратио да попије неку чашицу, услед чега је дошло до стања психичке исцрпљености, заморености, сметње свести које су се односиле на „рупе у сећању“. У овом стању алкохолисаности тужилац није био способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима.

Алкохолизам је дакле компромитовао понашање и расуђивање тужиоца и он тада није био у могућности да управља својим поступцима нити је свестан последица које могу настати из конкретног понашања. Тужилац јесте сам себе довео у стање неспособности да схвати значај својих радњи и њихове последице. Према међународној класификацији алкохолизам се сврстава у болест зависности. У таквом стању и у тој мери зависности тужилац није био способан да квалитетно обавља своје послове и није могао бити свестан да сутрадан неће моћи да квалитетно обавља свој посао.

Тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога предвиђених одредбом чл.101 ст.1 тач.3 и 4 тада важећег Закона о раду који предвиђају да послодавац може запосленом отказати уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене уговором о раду ако не поштује радну дисциплину односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. За постојање овог отказног разлога је потребно да је запослени повреду радне обавезе учинио својом кривицом. За непоштовање радне дисциплине је потребно постојање свести о недопуштености понашања. За постојање кривице неопходно је утврдити да ли је запослени у могућности да управља својим поступцима и да ли је свестан последица које могу настати из одређеног понашања.

Правилно првостепени суд оцењује да тужилац није починио повреду радне обавезе која му је стављена на терет са разлога утврђеног постојања хроничног алкохолизма односно токсикоманског алкохолизма који представља болест зависности. У таквој стадијуму и фази болести, тужилац није био свестан да чини повреду радне обавезе, нити је био у могућности да управља својим поступцима. Насупрот жалбеним наводима првостепени суд је без битних повреда одредаба парничног поступка, на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Тужени је као послодавац коме је познато здравствено стање тужиоца морао поред мера здравствене заштите предузети и друге мере којима би се утврдила радна способност тужиоца за обављање поверених послова, након чега би се тужиоцу поверили други послови које је он могао обављати без бојазни да ће починити односно чинити повреду радне обавезе, тужени је морао да утврди процену радне способности тужиоца и његову способност да схвати значај радњи које предузима у вршењу послова који су му поверени.

Како у жалби тужени не износи друге разлоге који би утицали на доношење другачије одлуке, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Снежана Кеџман,с.р.

